

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator										
מילמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
אפילו תימא סומכוס, שבועה זו מדרבנן היא, כדרכי יוחנן.												◇
שבועה זו תקנת חכמים היא, שלא יהא כל אחד ואחד הולך ותוקף בטליתו של חבריו ואומר שלי הוא.	דאמר רבי יוחנן:											◇
לימא מתניתין דלא כרבי יוסי, דאי כרבי יוסי												◇
אם כן מה הפסיד רמא? אלא, הכל יהא מונח עד שיבא אליהו.	הא אמר: [רבי יוסי]											◇
אלא מאי - רבנן?												◇
השאר יהא מונח עד שיבא אליהו	כיון דאמרי רבנן:											◇
הא נמי כשאר דמי, דספיקא היא												◇
האי מאי? אי אמרת בשלמא רבנן, התם דודאי האי מנה דחד מינייהו הוא - אמרי רבנן: יהא מונח עד שיבא אליהו, הכא דאיכא למימר דתרווייהו הוא - אמרי רבנן פלגי בשבועה. אלא אי אמרת רבי יוסי היא, השתא ומה התם דבודאי איכא מנה למר ואיכא מנה למר - אמר רבי יוסי יהא מונח עד שיבא אליהו, הכא דאיכא למימר דחד מינייהו הוא - לא כל שכן?												◇
אפילו תימא רבי יוסי, התם - ודאי איכא רמאי, הכא - מי יימר דאיכא רמאי? אימא תרווייהו בהדי הדדי אנבהוה.												◇
אי נמי, התם קנים ליה רבי יוסי לרמאי כי היכי דלודי, הכא מאי פסידא אית ליה דלודי?												◇
תינח מציעא, מקח וממכר מאי איכא למימר?												◇
אלא מחוורתא כדשנין מעיקרא.												◇
בין לרבנן ובין לרבי יוסי, התם גבי חנוני על פנקסו דקתני זה נשבע ונוטל וזה נשבע ונוטל, מאי שנא דלא אמרינן נפקיה לממונא מבעל הבית, ויהא מונח עד שיבא אליהו, דהא בודאי איכא רמאי?												◇
התם היינו טעמא, דאמר ליה חנוני לבעל הבית: אנא שליחותא דידך קא עבדינא, מאי אית לי גבי שכיר? אף על גב דקא משתבע לי לא מהימן לי בשבועה, את האמנתיה, דלא אמרת לי בסהדי הב ליה, ושכיר נמי אמר ליה לבעל הבית: אנא עבדי עבידתא גבך, מאי אית לי גבי חנוני? אף על גב דמשתבע לי לא מהימן לי, הלכך תרווייהו משתבעי ושקלי מבעל הבית.	אמרי:											◇
מנה לי בידך והלא אומר: אין לך בידי כלום. והעדים מעידים אותו שיש לו חמשים זוז - נותן לו חמשים זוז, וישבע על השאר, שלא תהא הודאת פיו גדולה מהעדאת עדים, מקל וחומר.	תני רבי הייא:											◇
שנים אוחזין בטלית זה אומר אני מצאתיה וכל.	ותנא תונא:											◇
והא הכא, כיון דתפיס - אגן סהדי דמאי דתפיס האי ידיה הוא, ומאי דתפיס האי ידיה הוא, וקתני ישבע												◇
מאי שלא תהא הודאת פיו גדולה מהעדאת עדים מקל וחומר												◇
שלא תאמר: הודאת פיו הוא דרמאי רחמנא שבועה עליה, כדרבה.												◇
מפני מה אמרה תורה מודה מקצת הטענה ישבע - חזקה, אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו, והאי בכוליה בעי דנכפריה, והא דלא כפריה - משום דאין אדם מעיז פניו, והאי בכוליה בעי דלודי ליה, והאי דלא אודי - אשתמוטי הוא דקא מישתמש מיניה, סבר עד דהווי לי זוזי ופרענא ליה. ואמר רחמנא: רמי שבועה עליה כי היכי דלודי ליה בכוליה.	דאמר רבה:											◇
אבל העדאת עדים, דליכא למימר הכי - אימא לא, קא משמע לן קל וחומר.												◇
ומאי קל וחומר?												◇
ומה פיו שאין מחייבו ממון - מחייבו שבועה, עדים שמחייבין אותו ממון - אינו דין שמחייבין אותו שבועה.												◇
ופיו אין מחייבו ממון? והא הודאת בעל דין כמאה עדים דמי												◇
מאי ממון - קנס. ומה פיו שאין מחייבו קנס - מחייבו שבועה, עדים שמחייבין אותו קנס - אינו דין שמחייבין אותו שבועה.												◇
מה לפיו - שכן מחייבו קרבן, תאמר בעדים שאין מחייבין אותו קרבן												◇
הא לא קשיא, רבי הייא כרבי מאיר סבירא ליה												◇
עדים מחייבין אותו קרבן מקל וחומר.	דאמר: [ר"מ]											◇
אמרו לו שנים אכלת חלב והוא אומר לא אכלתי, רבי מאיר מחייב	דתנן: [רבי מאיר]											◇
פוטרים.	הכמים:											◇

disputants-הולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא-■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בבא מציעא-שנים אוחזין	מימרא													
אם הביאוהו שנים לידי מיתה חמורה, לא יביאוהו לידי קרבן הקל?	אמר רבי מאיר:	⚡												ג.
מה אם ירצה לומר מזיד הייתי - יפטר.	אמרו לו:	!												ג.
אלא, מה לפיו - שכן מחייבו אשם.			⚡											ג.
אשם היינו קרבן.			!											ג.
אלא, מה לפיו - שכן מחייבו חומש			⚡											ג.
הא לא קשיא, רבי חייא כרבי מאיר סבירא ליה, כי היכי דמחייב ליה קרבן מקל וחומר - מחייב ליה חומש מקל וחומר.			!											ג.
אלא, מה לפיו - שכן אינו בהכחשה ובהזמה, תאמר בעדים שישנון בהכחשה ובהזמה			⚡											ג.
אלא, אתיא מעד אחד. ומה עד אחד שאין מחייבו ממון - מחייבו שבועה, עדים שמחייבין אותו ממון - אינו דין שמחייבין אותו שבועה.								!						ג.
מה לעד אחד - שכן על מה שהוא מעיד הוא נשבע. תאמר בעדים, שעל מה שכפר הוא נשבע			⚡											ג.